

Deel 4

“Eeuwig vuur” en “eeuwige straf” — wat betekent *eeuwig* werkelijk?

Het gewicht van één woord

Vrijwel elke verdediging van een eeuwig hel staat of valt met één woord: **eeuwig**.

Zodra dit woord valt, lijkt het gesprek beëindigd. Eeuwig betekent immers: zonder einde. Wie dat betwist, zou afdoen aan de ernst van oordeel en straf. Maar juist hier is zorgvuldigheid onontkoombaar. Want de vraag is niet wat *wij* onder eeuwig verstaan, maar:

wat bedoelt de Schrift wanneer zij dit woord gebruikt?

Het Griekse woord: *aiōn* en *aiōnios*

Het woord dat in het Nieuwe Testament meestal met *eeuwig* wordt vertaald, is **aiōnios**, afgeleid van **aiōn**.

- **Aiōn** betekent:
een tijdperk, wereltijd, bedeling, periode met een begin en een einde
- **Aiōnios** betekent:
behorend tot een aiōn, tijdperk-gebonden, aeonisch

Nergens betekent dit woord **van zichzelf**: eindeloos.

Dat is geen mening, maar een taalkundig gegeven.

Aiōn is meetbaar en begrensd

De Schrift spreekt expliciet over:

- **deze aiōn**
- **de komende aiōn**
- **aionen die voorbijgingen**
- **aionen die nog zullen komen**

Voorbeelden:

“*Spreek niet overeenkomstig deze aiōn.*”

— Romeinen 12:2

“*Het geheimenis dat eeuwenlang (aiōnios) verzwegen was...*”

— Romeinen 16:25

“*In de komende aionen zal Hij tonen...*”

— Efeziërs 2:7

Wat voorbijgaat, kan niet eindelooos zijn.
Wat nog komt, is niet eeuwig in absolute zin.

Waarom wordt *aiōnios* dan met “*eeuwig*” vertaald?

De vertaling *eeuwig* is **interpretatief**, niet letterlijk. Zij is ingegeven door theologie, niet door grammatica.

Dat blijkt uit een opmerkelijk feit:

hetzelfde woord *aiōnios* wordt gebruikt voor verschillende zaken, die onmogelijk allemaal eindelooos kunnen zijn.

Het probleem van consistentie

Neem deze teksten:

- “**Eeuwige straf**” — Mattheüs 25:46
- “**Eeuwige verlossing**” — Hebreëën 9:12
- “**Eeuwige tijden die voorbijgingen**” — Romeinen 16:25

Als *eeuwig* altijd *zonder einde* betekent, ontstaan onoplosbare problemen:

- Hoe kunnen tijden *eeuwig* zijn als ze voorbijgaan?
- Hoe kan iets *eeuwig* zijn vóór de schepping?

De oplossing is eenvoudig, maar confronterend:

***aiōnios* betekent niet eindelooos, maar tijdperk-gebonden.**

Mattheüs 25:46 — het kernvers

“*En dezen zullen heengaan tot eeuwige (aiōnion) straf, maar de rechtvaardigen tot eeuwige (aiōnion) leven.*”

Dit vers wordt vaak gezien als sluitend bewijs.

Maar ook hier geldt: **hetzelfde woord, twee verschillende werkelijkheden.**

De vraag is niet:

Is de straf eindeloos?

maar:

Wat voor soort straf is het — en binnen welk kader?

Het gaat hier om:

- oordeel binnen een profetisch kader
- verbonden aan het komende koninkrijk
- gericht op een specifieke groep (de “schapen en bokken”)

De tekst zegt **niets** over:

- eindeloze duur
- nooit eindigende kweuling
- een kosmisch strafsysteem

Dat alles wordt erin **gelezen**, niet eruit gehaald.

Straf ≠ marteling

Het woord voor straf (*kolasis*) duidt oorspronkelijk op:

- **correctie**
- **terughoudende tucht**
- **gericht handelen met een doel**

Het is geen woord voor wraakzuchtige vergelding.

Dat maakt een *aionische straf* iets fundamenteel anders dan een eindeloze martelstaat.

Eeuwig leven — absoluut of relationeel?

Ook “**eeuwig leven**” moet zorgvuldig gelezen worden.

In de Schrift is dit leven:

- niet primair eindeloos bestaan
- maar **leven van Goddelijke kwaliteit**
- leven in relatie tot God

“*Dit nu is het eeuwige leven:
dat zij U kennen...*” — Johannes 17:3

Eeuwig leven is hier **kennis van God**, niet een tijdseenheid.

Wat er misgaat bij absolute lezing

Wanneer *eeuwig* altijd als *eindeloos* wordt gelezen:

- wordt taal losgemaakt van context
- wordt poëzie juridisch
- wordt profetie metafysica

En vooral:

wordt oordeel losgemaakt van Gods doel.

Gods handelen in tijdperken

De Schrift openbaart een God die:

- handelt in **tijdperken**
- werkt met **fasen en bedelingen**
- doelen bereikt **stap voor stap**

Oordeel behoort tot zo'n tijdperk.

Het is ernstig, werkelijk en onontkoombaar —
maar niet eindeloos.

Samenvatting van Deel 4

- *Aiōn* betekent tijdperk, niet eeuwigheid
 - *Aiōnios* betekent tijdperk-gebonden, niet eindeloos
 - De vertaling *eeuwig* is interpretatief
 - “Eeuwige straf” betekent geen eindeloze straf
 - Oordeel staat binnen Gods handelen in tijdperken
-

Doordenkvragen

1. Wat gebeurt er met mijn overtuigingen als *eeuwig* niet automatisch *eindeloos* betekent?
 2. Waarom is dit woord zo bepalend geworden voor het hel leerstuk?
 3. Durf ik de mogelijkheid toe te laten dat vertaling leer heeft gestuurd?
 4. Wat zegt het over God als Zijn oordelen altijd doelgericht zijn?
-

Kadertekst: Eeuwig is geen rekbaar oneindig

Het woord dat met “eeuwig” is vertaald,
betekent niet automatisch zonder einde.

De duur wordt bepaald door de context,
niet door het woord zelf.

Wie “eeuwig” leest als eindeloos,
leest meer dan er staat.

Volgende deel:

Oordeel — doel of eindpunt?
